

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/396/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914201642
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914201642.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: W. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. XXXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, o zaplatenie sumy 1 591,72 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/23/2014-50 zo dňa 13. marca 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, odporkyni priznal náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 158,82 eur.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil voči odporkyni peňažný nárok vo výške 1.591,72 eur, spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 28.06.2012 do zaplatenia. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný. Z hľadiska skutkových zistení v odôvodnení rozsudku uviedol, že existenciu právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou mal preukázanú zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200019375, ktorú účastníci uzavreli dňa 08.04.2009 (ďalej už len zmluva zo dňa 08.04.2009) a na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1.427,34 eur. Z karty klienta ustálil, že navrhovateľ vyplatil odporkyni sumu len vo výške 562,01 eur a po poskytnutí revolvingu ďalšiu sumu vo výške 629,51 eur, spolu 1.191,52 eur. Odporkyňa mala navrhovateľovi uhradiť až sumu 2.595,32 eur. Zmluvu zo dňa 08.04.2009 vyhodnotil okresný súd ako platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko obsahovala všetky náležitosti uvedené v Zák. č. 258/2001 Z. z. Ďalej skúmal, či zmluva zo dňa 08.04.2009 nie je v rozpore s právnou úpravou spotrebiteľských zmlúv obsiahnutou v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej už len OZ). Konštatoval, že navrhovateľ pri vyhlásení okamžitej splatnosti zmluvy dodržal podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko toto právo uplatnil až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením 35 splátky. Zosplatenie úveru tak bolo účinné ku dňu 27.06.2012. V tomto smere teda nezistil rozpor s právnou úpravou spotrebiteľských zmlúv. Ďalej sa okresný súd zaoberal splnením ust. § 53 ods. 6 OZ, nakoľko predmetom zmluvy zo dňa 08.04.2009 bolo poskytnutie peňažných prostriedkov. V zmysle označeného ustanovenia nesmie odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Okresný súd zistil, že úrokové miery úverov pre domácnosti (konkrétne spotrebiteľských úverov splatných od jedného do päť rokov), v období uzavretia zmluvy dosahovali 14,31% ročne. V tomto prípade však navrhovateľ dojednal s odporkyňou úrokovú sadzbu úveru vo výške 68,85% ročne a úrokovú sadzbu revolvingu vo výške 67,54% ročne. Takáto odplata za poskytnutie úveru je v rozpore s dobrými mravmi, ide o neplatné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere v časti výšky úrokovej sadzby, a to s poukazom na ust. § 39 v spojení s § 53 ods. 6 OZ. Navrhovateľ mal teda nárok len na vrátenie poskytnutého úveru - 1.427,34 eur a poskytnutého revolvingu - 706,59 eur. Ak

odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu 2.595,32 eur, sumy z titulu poskytnutého úveru a revolvingu už navrhovateľovi v plnej výške vrátila. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie, alternatívne zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že okresný súd na prejednávajúcu vec nesprávne aplikoval ust. § 53 ods. 6 OZ, ktorého znenie bolo zavedené až v Zák. č. 129/2010 Z. z. s účinnosťou od 01.06.2010, t. j. viac ako 14 mesiacov po dátume uzavretia zmluvy o úvere. Tým, že okresný súd v prejednávanej veci aplikoval ust. §53 ods. 6 OZ, porušil princíp zákazu retroaktívnej aplikácie zákonných ustanovení. Ak podľa právnej úpravy účinnej ku dňu uzavretia zmluvy išlo o spotrebiteľský úver, po tom sa odplata úveru a posudzovanie jej výšky riadilo zákonom o spotrebiteľských úveroch. Z právnej hľadiska predstavujú ustanovenia Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v otázke odplaty a jej výšky špeciálnu právnu normu, ktoré mali byť v predmetnej veci prednostne aplikované. Maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery upravená v ust. § 3 ods. 10 Zák. č. 258/2001 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere bola určená tak, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru s výnimkou podľa ods. 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 Zákona a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá 4-násobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 Zákona. Maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery vo výške do 1.500,- eur a so splatnosťou v období medzi 1 - 5 rokmi, ktorá bola platná pre zmluvy uzavreté v období od 16.02.2009 do 15.05.2009 podľa vyššie uvedenej úpravy bola 68,98%. Výška odplaty za úver podľa zmluvy o úvere bola teda nižšia ako maximálne povolená odplata a zároveň v súlade s obmedzením vyplývajúcim zo Zák. č. 258/2001 Z. z. Nezákonnosť napadnutého rozsudku dokumentuje aj fakt, že aj neskôr zavedená úprava (od 01.06.2010 v § 53 ods. 6 OZ z ktorej nesprávne okresný súd vychádzal), dokonca hovorí o odplate obvyklej na finančnom trhu a nie iba u bánk.

Odporkyňa sa do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu k odvolaniu písomne nevyjadрила.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f/ za použitia § 212 ods. 3 zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z ust. § 79 ods. 1 O.s.p. možno vyvodiť, že okrem identifikácie všetkých účastníkov konania je nevyhnutné, aby návrh na začatie konania obsahoval i pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností. Opis rozhodujúcich skutočností je mimoriadne dôležitou súčasťou návrhu na začatie konania, ktorému súd musí venovať náležitú pozornosť. Povinnosť navrhovateľa uviesť opis rozhodujúcich skutočností vyplýva nielen z ust. § 79, ale i z ust. § 120 O.s.p. Vymedzenie rozhodujúcich skutočností v návrhu na začatie konania závisí od obsahu právnej úpravy obsiahnutej v hmotnoprávných predpisoch, resp. od obsahu zmluvných vzťahov, ktorá je (sú) predmetom konania. Vecnému prejednaniu návrhu vo veci samej a pokračovaniu v konaní bráni skutočnosť, ak návrh neobsahuje popísanie rozhodujúcich skutočností, eventuálne ak je popísanie týchto skutočností natoľko neúplné, neurčité alebo nezrozumiteľné, že nemožno bez ďalšieho určiť, aký skutok má byť predmetom konania, resp. ak je medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petitom logický rozpor. Žalobný petit teda musí vychádzať z vymedzenia rozhodujúcich skutočností. V prípade, že z týchto skutočností nevychádza, a teda nemožno zistiť, na základe čoho má súd o žalobnom petite rozhodnúť, žalobný návrh je neúplný i keď je petit sám o sebe presný, určitý a zrozumiteľný.

Odvolací súd vo svetle vyššie uvedených právnych úvah vo vzťahu k výkladu ust. § 79 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že i keď samotný žalobný petit je jasný a zrozumiteľný (navrhovateľ v ňom presne uviedol, akú výšku istiny, úrokov z omeškania a od ktorého dátumu od odporkyne žiada) opis rozhodujúcich skutočností (najmä vo vzťahu k žiadanej istine), je v návrhu na začatie konania neúplný a nejasný. Navrhovateľ v ňom na jednej strane uviedol, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 08.04.2009

poskytol odporkyni úver vo výške 1.427,43 eur, následne dňa 19.10.2010 revolving vo výške 1.570,14 eur (t.j. spolu 2.997,48 eur), na strane druhej uviedol, že odporkyňa do splatnosti úveru mu uhradila sumu 2.455,32 eur, pričom v konečnom dôsledku a bez bližšieho vysvetlenia tvrdí, že u odporkyne predstavuje suma neuhradených splátok vo výške 1.731,72 eur. Čo vlastne predstavuje istina 1.731,72 eur, t.j. či neuhradené splátky z titulu poskytnutého úveru alebo poskytnutého revolvingu, o ktoré konkrétne splátky išlo, prípadne či suma 1.731,72 eur predstavuje niečo iné ako neuhradené splátky, navrhovateľ v žalobnom návrhu bližšie neuviedol.

O nejasnosti a neúplnosti návrhu na začatie konania z hľadiska opísania rozhodujúcich skutočností nasvedčujú i skutkové závery uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde okresný súd vychádza zo záveru, že odporkyni bol vyplatený úver len vo výške 562,01 eur a revolving vo výške 629,51 eur, t.j. spolu suma 1.191,52 eur (okresný súd si vyššie uvedené sumy vyvodil sám z karty klienta - č. I. 10 spisu, čo nemusí zodpovedať tomu, z čoho vychádzal navrhovateľ pri uplatnení istiny 1.731,72 eur - poznámka odvolacieho súdu).

Odvolací súd na základe vyššie uvedených zistení dospel k záveru, že okresný súd vec prejednal a o nej rozhodol napriek tomu, že návrh na začatie konania neobsahoval jasný a zrozumiteľný opis rozhodujúcich skutočností. V dôsledku toho, že okresný súd vec prejednal na základe neúplného návrhu a zároveň o takomto návrhu rozhodol, zaťažil konanie vadou podraditeľnou pod ust. § 212 ods. 3 v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom konaní postupom podľa § 43 ods. 2 O.s.p. vyzve navrhovateľa, aby nárok na začatie konania doplnil o pravdivý opis rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k žiadanej istine 1.731,72 eur, najmä, aby konkrétne uviedol, čo táto peňažná suma predstavuje a z čoho sa skladá. Až po takomto doplnení, ktoré súd doručí protistrane, sa bude môcť protistrana k nemu náležite vyjadriť.

Okresný súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o všetkých trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.